

Intervju: Miodrag Radonjić

PRAVE ULOGE SU VEČNA INSPIRACIJA

Mila Filipović

Gost Čikaškog festivala srpskog filma biće i naš poznati glumac i producent, Miodrag Radonjić, koji je između svojih mnogobrojnih obaveza našao vremena da se sretne sa ovdašnjom publikom i za kratak razgovor za "Ogledalo".

Publika ga već odlično poznaje. Od uloge Laze Kostića u "Medju javom i medj snom", preko Luidjija u "Igra u tami", serije "Ubice mog oca", Baće u "Južnom vetru", u Čikago stiže sa filmom "Balkanska medja", u kome odličnom ulogom Amira prikazuje svoj raskošni talenat.

Bićete među dragim gostima ovogodišnjeg festivala. Kako vi očekujete susret sa čikaškom publikom, i naročito sunarodnicima sa ove strane okeana?

"Izuzetno se radujem tom susretu, mislim da često naši sunarodnici koji žive daleko od svoje matice mogu da više razumeju, a i da se identifikuju sa određenim nacionalnim pitanjima upravo zbog distance koju imaju."

Film "Balkanska medja" ovdašnja publika sa nestrpljenjem očekuje, uprkos teškoj priči, u godini u kojoj obeležavamo 20 godina od bombardovanja Srbije. Kako ste vi doživeli rad na filmu, i šta je suštinska crta karaktera Amira,

čiji lik tumačite?

"Rad na filmu je bio izuzetno naporan, ali i inspirativan i uzbudljiv. Koliko god da je bilo teških momenata dok smo pravili ovako jedan veliki film, shvatio sam da je vredelo kada sam prvi put pogledao materijal. Suštinska crta mog junaka je zapravo koristoljublje. Ne ni terorizam, zločini,

ideologija — upravo je interes ono što mislim da na kraju svega u svakom ratu vlada."

Jedan ste od najzaposlenijih mladih glumaca, ima vas u mnogim serijama, filmovima, angažovani ste kao producent. Šta je za vas lično najveći izazov? Film, TV, produkcija?

"Za mene je najveći iza-

zov kada me neka uloga, tekst ili scenario dovoljno inspiriše da ga ostvarim sa svim svojim potencijalima."

Kako vi vidite položaj mladih glumaca u Srbiji u ovom trenutku, koliko je bolji ili lošiji u odnosu na početak vaše karijere, kako ga vidite u budućnosti i šta biste posavetovali svojim

talentovanim kolegama, koji u profesiju tek ulaze?

"Čini mi se da je dosta bolji, hvala Bogu! Pre svega danas mladi glumci imaju mnogo više mogućnosti, u Srbiji se snima više nego ikada u novijoj istoriji, takodje se nekako čitav taj region spaja i uspostavlja se polako jedinstveno tržište. To je dobro za sve, tržište od 20 miliona ljudi je potentnije nego od 3,5 ili 8. Takodje se i dosta razvijaju razne alternativne pozorišne scene koje pružaju mogućnosti mladim glumcima da se izraze i da uče kroz posao. Kada je moja generacija počinjala profesionalno da se bavi poslom, snimanja je bilo veoma malo, otprilike je RTS radio dve serije u godinu i po dana i to je to, ako tu ne udješ slabe su ti šanse za neki dalji razvoj u tom smislu. Sa druge strane, ako nisi te sreće to ti je davalo priliku da radiš na sebi i razvijaš neke svoje ideje. Tu je nekada napredak mnogo značajniji i veći. Naravno, to traži odricanje od gubljenja vremena, da tako kažem, traži da te zanima nešto da bi mogao da mu se posvetiš."

Moj savet mladim kolegama je da vrlo pažljivo biraju šta će da rade i kako će da se promovišu. Naročito za prve dve, tri uloge. To je velika zamka zbog ovoga što sam govorio ranije da se puno snima. Pošto sada ima mnogo prilika, onda ima i mnogo ponuda, a nisu sve ponude dovoljno dobre za mlade glumce. Te prve uloge te dosta profilušu i odrede, takodje učenje kroz taj proces ne treba zanemariti. Ako se učiš kroz proces snimanja TV novele, to je drugačije od iskustva koje možeš da dobiješ na nekom filmu ili seriji."

Intervju: Jack Dimich - razgovor vodila Mila Filipović

OBİČAJI IZ CELOG SVETA

Jedan od gostiju sedmog Srpskog filmskog festivala biće i američko-srpski glumac Željko — Jack Dimich. Tim povodom ovaj glumac, koji u filmu “Teslin narod” tumači ulogu Nikole Tesle, govori za “Ogledalo”.

Na Festivalu srpskog filma u Čikagu gledaoci će videti i dugometražni dokumentarni film “Teslin narod”, u kome igrate lik Nikole Tesle. Koliko je za vas ovo važna uloga, koliko je ovo značajan film, i kako ste vi, takodje emigrant, pristupili ovom kreativnom projektu?

- Bila mi je čast i zadovoljstvo što sam dobio priliku da igram lik Nikole Tesle u ovom veoma značajnom i više nego dobrom filmu reditelja Željka Mirkovića. Film je svojevrtstan omaž svim ljudima koji dolaze iz naše otadžbine i koji su ostavili ili još uvek ostavljaju trag ulažući sebe i svoj talenat ne samo u Sjedinjenim Državama već i u celom svetu. Ovaj film pokazuje koliko smo vredni i poštovani kao narod bez obzira na to gde živimo i radimo.

Kakve su reakcije publike na lične, intimne istorije likova u ovom značajnom filmu, a uz to, i na nacionalnu istoriju našeg naroda, u jednoj novoj, manje poznatoj, drugačijoj dimenziji. Kako je razumeju Amerikanci, a kako naši ljudi? U kojim se tačkama dodirujemo?

- Reakcije publike su bile više nego dobre u svim gradovima gde je do sada “Teslin narod” bio prikazan: Vašingtonu, Njujorku, Bostonu, Los Andjelesu, Ujedinjenim nacijama...

Mnogo ljudi nam je prilazilo posle projekcija, kako reditelju Željku Mirkoviću, tako i meni, sa svojim pozitivnim utiscima i komentarima o filmu.

Posebno sam zadovoljan komentari- ma ljudi koji nisu našeg porekla, a koji su odlično razumeli i prihvatili “Teslin narod”.

Koji deo Tesline kompleksne ličnosti je bio vaš stožer kada ste gradili lik, i kojeg ste se njegovog stožera do kraja držali? Koliko ste se razumeli, zblížili, pre-

u mentalitet, iz jednih okolnosti u druge okolnosti?

- Imam vremena za sve što smatram vrednim u svom životu, ljude naročito.

poznali, bolje upoznali?

- Raditi na ovako kompleksnom liku je uvek izazov za svakog glumca, tako da sam osam meseci intenzivno radio na svemu što je potrebno kad se radi o jednoj takvoj ličnosti.

Što više informacija o njemu je bio moj cilj da bih bio što uverljiviji u toj ulozi.

Radite na mnogim projektima, ali uvek imate vremena za svoje sunarodnike. Bilo da je u pitanju pozorišna predstava, TV serija, film... Gradite uspešno američku karijeru. Koliko je sve to kompleksno, jer osim iz uloge u ulogu, vi prelazite i iz jezika u jezik, iz mentaliteta

Koliko god je nas posao naporan, čovek mora imati vremena za sebe i drage mu ljude.

Neposedovanje vremena je najčešći izgovor za neposvećivanje pažnje i sebi i drugima.

I vaše prisustvo na festivalu biće potvrda vaše čvrste veze sa našom zajednicom u Americi, sunarodnicima i prijateljima. Koliko su za vas lično festivali i nagrade važni, jesu li to nezamenljivi susreti sa publikom, kada i publika opipava vaš puls, ali i vi njen, kao i očekivanja, odobravanja, priznanje?

- Festivali su važni da bi ljudi imali

priliku da na najbolji način vide ono što radimo.

I to ne važi samo za filmske festivale, već i za sve festivale koji se bave umetnošću.

I da se ljudi sretnu, razmene mišljenja i iskustva.

Nagrade kao nagrade meni nisu prioritet u mom poslu.

Zadovoljstvo u procesu dok radim na ulozi mi je najvažnije.

Teška faza početaka vaše karijere u Americi je iza vas, iako je osvajanje svake sledeće uloge takodje značajna bitka. Na čemu trenutno radite, šta spremate za svoje sunarodnike, šta biste voleli da uradite za svoju dušu?

Borba za svaku ulogu i dalje traje jer je konkurencija ogromna.

Iskreno se nadam da nikad neću prestati da se borim jer dok u nama postoji žar za borbom za ono u šta verujemo, do tada i postojimo.

Najveći neuspeh u životu je: stati ili odustati.

Trenutno radim monodramu OJ, ŽIVOTE Josipa Pejakovića, na maternjem jeziku, u Americi i Evropi.

Za svoju dušu, kako ste lepo primetili.

Festival će biti prilika i za susret sa kolegama iz Srbije. Jeste li s njima u kontaktu?

- Naravno da se radujem susretima sa kolegama iz regiona na Filmskom festivalu u Čikagu.

Veliko poštovanje za organizaciju festivala koji svake godine pridaje veliki značaj ovom festivalu. Nadam se da će ovako nastaviti i dalje.

Kinematografija i pozorišni život kod nas su vredni pažnje s obzirom na veoma teške uslove u kojima postoje, naročito kad se radi o finansijskim uslovima.

**REKLAMIRAJTE SE
U OGLEDALU
773.744.0373**

**OGLEDALO JE LIST
KOJI NAS POVEZUJE!**

General & Cosmetic Dentistry

SCHAUMBURG FAMILY DENTAL CLINIC

650 E. Higgins Rd. Schaumburg, IL 60173

Preventiva
ZUM - beljenje zuba
Braces - ispravljanje zuba
Protetika, implanti
Proteze, porcelanske krunice

Phone: 847-882-7001

ZA PENZIONERE POPUST
Prihvataemo većinu osiguranja

Mike Milenković D.D.S.

Belí zubi osmeh večni i bićete uvek srećni nena design

www.schaumburgfamilydentalclinic.com

Povodom pola veka od partizanske epopeje o ranjenicima

ZA „NERETVU,, ČAK I PIKASO ODBIO HONORAR I DVA PRAVA MOSTA DIGNUTA U VAZDUH

Povodom 50 godina od premijere filma „Bitka na Neretvi“ reditelja Veljka Bulajića, u Filmskoj galeriji Kulturnog centra Beograda održana je dokumentarna izložba „Put do slobode mora biti čist“.

Izložba je posvećena ovom kinematografskom ostvarenju koje i dan danas važi za najuspešniji produkcionni projekat na ovim prostorima.

U filmu su igrale i svetski poznate glumačke zvezde poput: Orsona Velsa, Jula Brinera, Sergeja Bondarčuka, Entoni Dosona, ali isto tako i najveći jugoslovenski glumci: Milena Dravić, Boris Dvornik, Ljubiša Samardžić, Velimir Bata Živojinović.

Film je bio nominovan za Oskara, prikazivan je svugde u svetu, plakat za englesku verziju filma je radio Pablo Pikaso i za to, kako se priča, nije tražio honorar, a za potrebe ovog kinematografskog državnog projekta su čak dva prava mosta dignuta u vazduh.

— Osim što je „Bitka na Neretvi“ bila najskuplji film u svoje vreme, moguće da je to i dan-danas najskuplji film na Balkanu. Snimanje je trajalo godinu i po dana, JNA je ustupila 10.000 vojnika i svoja vojna vozila. Njegov pravi budžet se ni ne zna. Taj iznos se kreće između sedam i 12 miliona tadašnjih dolara, ali tu je bila i vojska, plus 58

Najskuplji budžet odobrio Josip Broz

„Bitka na Neretvi,, je jugoslovenski partizanski film, snimljen 1969. godine u međunarodnoj koprodukciji sa Italijom i Zapadnom Nemačkom. Zasnovan je na istinitim događajima iz Drugog svetskog rata – realizaciji strateškog plana udruženog napada sila Osovine na jugoslovenske partizane koji su se povlačili sa ranjenicima 1943. godine.

Budžet za ovaj film je lično odobrio Josip Broz Tito. Film „Bitka na Neretvi,, je peti najskuplji film svih vremena van engleskog govornog područja.

ponovo odgledala film, a koji će biti prikazan i večeras od 19 sati. — „Bitka na Neretvi“ je imponantan film u svom obimu, pristupu i masovnosti. Produkcijom, on je fenomen i dan danas — ističe Maja Medić. Ona kaže da je zanimljivo i to što je ovo ostvarenje dobilo poziv od

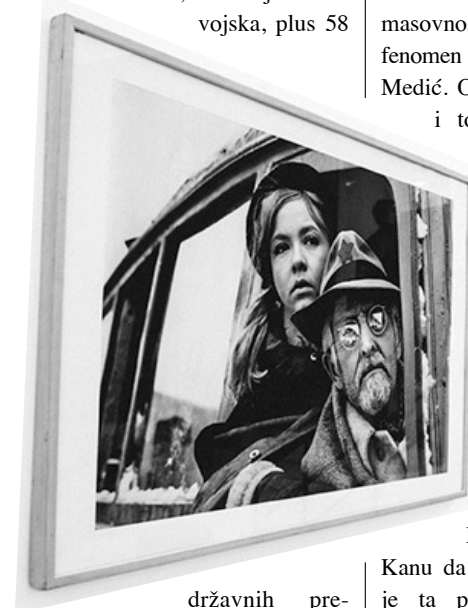
filmske smotre. — Kan je odbijen iz distributerskih razloga jer je bilo isplativije prikazati film u Parizu — objašnjava sagovornica Danasa.

Maja Medić skreće pažnju i na kuriozitet da je Pablo Pikaso radio plakat za englesku verziju filma.

— Priča se da nije tražio nikakav honorar, nego samo sanduk najboljeg domaćeg vina. Premijera filma je bila 29. novembra 1969. godine u Sarajevu a

tom događaju su prisustvovali Omar šarif, Sofija Loren... Ono što je meni lično najfascinantnije u tom filmu jeste što se u njemu govori srpski, nemački, italijanski

Filmskog festivala u Kanu da tamo bude prikazano ali je ta ponuda odbijena, što je prilično zbunilo ljude glamurozne

državnih preduzeća koja su takodje finansijski pomogla film

— podseća Medić. Prema njenim rečima, „Bitka na Neretvi“ je masovno prikazivana u svetu, a u Italiji u čak 4.000 bioskopa.

— Ta ambicioznost i ogromna produkcija se apsolutno vide — kaže Maja Medić, koja je

Put pesme

Naslov izložbe „Put do slobode mora biti čist,, je citat iz filma, a na njenom otvaranju večeras će govoriti direktor Kulturnog centra Beograda Aleksandar Ilić, direktor Jugoslovenske kinoteke Jugoslav Pantelić, priredjivač izložbe Maja Medić i filmski kritičar Miroljub Stojanović. Antifašistički hor Naša pjesma pevaće partizanske i revolucionarne pesme.

i francuski, a to je takodje raritet za naše filmove. Film je bio nominovan za Oskara kao jedan od pet najboljih — podseća Maja Medić.

Prema njenim rečima, fotografije koja će publika moći da vidi na ovoj izložbi su u najvećoj meri iz Arhiva Kinoteke, jedna je iz arhiva Borbe, nekoliko njih iz Tanjuga, a i Filmske novosti su dale svoje priloge sa snimanja filma koji će biti prikazani na ekranima. Tu je i izbor iz novinskih članaka koji će ispuniti ceo jedan zid, kaže Maja. Ovi članci između ostalog govore o reakcijama publike na film u svetu. U tom smislu italijanska štampa je posebno pozitivno ocenila film dok je, recimo, u španiji bio zabranjen, ali se iz tog teksta ne može zaključiti šta je bio razlog za cenzuru, niti da li je ta odluka bila konačna.

Sama postavka izložbe organizovana je u tri celine — u jednoj su kadrovi iz filma — krupni planovi gde se ističu glumci, zatim deo sa segmentima iz filma gde su totali, kako bi se dočarala masovnost budući da je ovo ostvarenje imalo najveći broj statista na evropskom nivou, a treći segment je „iza kamere“ gde je prikazan Veljko Bulajić sa glumcima, a tu je i replika Pikasovog

plakata.

— Produkcijom uspeh ovog filma nezamisliv je za današnje prilike — zaključuje Maja Medić. Pogotovo ako se ima u vidu skandalozno nizak budžet za kulturu koji je izglasan za narednu godinu, dodajemo mi.

Izvor: Danas

GODIŠNJA
PRETPLATA NA
OGLEDALO
MOŽE BITI
LEP POKLON
VAŠIM DRAGIM
RODITELJIMA,
PRIJATELJIMA...

Od stalnog saradnika

DEJAN MARINKOVIĆ

Nedavno sam odgledao sve epizode odlične serije "Černobilj". U vreme katastrofe živeo sam u Poljskoj koja se graniči sa Ukrajinom i bio na samo nekoliko stotina kilometara od katastrofe. Pohadjao sam Sovjetsku srednju školu u Varšavi, na ruskom jeziku, a jedan od najboljih drugova iz razreda mi je bio Rus po imenu Denis čiji je otac bio dopisnik Pravde.

Bila je nedelja. Sunčan aprilski dan. Živeo sam u centru Varšave, i spremao se da džogiram od svog do Denisovog stana koji se nalazio blizu ruske škole (kako smo je nezvanično zvali), oko šest kilometara od mog stana. Zazvonio je telefon. Denis uzrujano reče: "Nemoj izlaziti iz stana bez kišobrana. Nikako ne smeš da pokisneš. Ne smem ništa da ti kažem preko telefona. Sve ću ti ispričati kad dodješ". Rekoh mu: "Kakva kiša, bre!? Pa, vidi kako je sunčan dan. Nema šanse da pada!" I, naravno, izašao sam u šortsu i kratkim rukavima, bez kišobrana. Negde na pola puta je krenulo da lije kao iz kabla. Pomislih: "Prosto neverovatno! Kao da sam razgovarao sa prorokom". Stigoh do Denisovog stana, a njegova majka je već imala spremljenu garderobu za mene. Reče mi: "Idi brzo u kupatilo i istuširaj se. Evo ti suva garderoba da se presvučeš!" Kad sam izašao iz kupatila, Denis i njegovi roditelji su mi rekli da se prethodne noći desila nuklearna katastrofa u Černobilju, i da mali broj ljudi zna za to, jer nigde u vestima nije objavljeno. Denisov otac mi je objasnio kakve to posledice može ostaviti po zdravlje ako se dodje u kontakt sa radi-

jacijom.

Sledećeg dana, u ponedeljak, pre početka nastave u ruskoj školi su nam svima dali jod da popijemo radi neutralisanja efekata radijacije, u slučaju da smo bili izloženi istoj. Kasnije tog dana su svetski mediji objavili šta se desilo. Sovjetske vlasti su pokušale da sakriju istinu, ali su Švedjani otkrili povećanu radijaciju i javili vlastima SAD, čiji je satelit snimio i slikao zapaljeni reaktor u nuklearnoj elektrani Černobilj — V. I. Lenjin, pored ukrajinskog grada, Pripjata. Nakon što su svetski mediji objavili

Poljske, i poslala avion kojim smo otišli za Beograd. Otac je već ranije bio u Beogradu, a majka, brat i ja smo doleteli sa ostalim Jugoslovenima koji su živeli u Poljskoj. Na izlasku iz aviona, u Beogradu su nam proveravali stepen radijacije specijalnim detektorima. Brat i ja nismo bili ozračeni, a majci su detektovali radioaktivnost na kosi i odecu. Hitno smo svi iz aviona prebačeni na VMA na dalja ispitivanja. Pušteni smo kada su lekari zaključili da stepen radijacije, detektovan na nekim putnicima, medju njima i mojoj majci, nije

Ironija sudbine je bila da nas je radiaktivni oblak pratio upravo rutom kojom smo leteli iz Varšave do Beograda, što je prosto neverovatno. Na sreću, ipak nismo bili ozračeni u Beogradu.

Kada smo se mi, jugoslovenski djaci Sovjetske škole vratili na nastavu u Varšavu, direktor škole je iskazivao ljutnju, kao da smo mi krivi što smo evakuisani. U njegovoj glavi smo mi, Jugosloveni, bili nesolidarni prema ostalima iz ruske škole.

Inače, imao sam problem da se prilagodim komunističkom

inteligentnima, bili toliko zagriženi za boljševičku ideologiju. Gledao sam u neverici sa kojim ponosom sovjetski djaci polažu komsomolsku zakletvu. Imao sam velikih problema u vezi s' tim što sam svojim drugarima govorio da je sve to besmislena propaganda. Takođe su me kritikovali roditelji i osoblje jugoslovenske ambasade zato što sam bio jedini omladinac koji je odbio članstvo u Komunističkoj partiji. I u ambasadi i u ruskoj školi su me smatrali buntovnikom bez razloga, a sovjetski drugari me ubedjivali u nadolazeću veliku pobedu komunizma nad kapitalizmom. Iako nisam bio pobornik nijednog od dva pomenuta sistema, poneki učitelji, kada su bili besni na mene zbog izazivanja nemira u školi, pogrdno su me nazivali kapitalistom, na šta sam im uzvraćao osmehom, jer to nisam bio. Inače su nas Jugoslovene Sovjeti smatrali zapadnjacima. Zanimljivo je da sam i u prethodnoj školi u Beogradu imao problema zbog toga što sam bio protivnik titoističke propagande.

Apropo Černobilja, na kraju se ispostavilo da me instinkt i logika zdravog razuma nisu varali. Zbog te sovjetske boljševičke propagande i skrivanja istine mnogo je ljudi izgubilo živote, a černobiljska katastrofa je jedan od primera promašene politike obmane i skrivanja istine.

Znao sam da su razmere katastrofe bile velike, ali sam njihove ogromnosti postao svestan tek kad sam sagledao seriju. U njoj je odlično pokazano herojstvo mnogih ljudi koji su dali svoje živote da bi smanjili broj žrtava i sprečili slične katastrofe u budućnosti. Oni su se odrekli svog zdravlja i života zbog drugih. Šta reći, osim se diviti njihovom herojstvu i nesebičnosti.

ČERNOBIL

vesti, i Poljaci su masovno davali jod svojim građanima.

S obzirom na to da je radioaktivni oblak veoma brzo bio iznad Varšave, jugoslovenska ambasada je donela odluku da se svi građani SFRJ evakušu iz

bio opasan po zdravlje. Neki naši sugrađani u Beogradu su se bojali da dodju u kontakt sa nama, kada su čuli da smo evakuisani iz Poljske, jer su se bojali ozračenja, što je razumljivo u takvim situacijama.

sistemu, a sovjetski način razmišljanja mi je bio nepojmljiv. Već sam u ranim tinejdžerskim danima bio protivnik svake vrste propagande, pa mi je bilo frapantno da su učitelji, djaci i osoblje Sovjetske škole, koje sam smatrao

TESLA AIR

HEATING & COOLING APPLIANCES
24 HOUR SERVICE
SRBO KONSTATINOVIC
Commercial & Residential

Cell: 708.307.2816
Tel: 708.802.4160
srbolis@yahoo.com

*Za udobnost, toplotu
i svežinu u vašim
domovima i
poslovnim prostorima*

TESLA AIR

Shear Elegance

*Za novi imidž, lepu frizuru
i blistavu boju kose*

773.271.9602

**Hear extensions i keratin
Frizure i šminka za svadbe
i druge svečane prilike
Sve na jednom mestu u vašem salonu**
SHEAR ELEGANCE

U srcu Lincoln Square
4719 N. Lincoln Ave. - Chicago IL 60625
Radno vreme: Pon-sub 10am -7pm – Nedeljom 10 am -4pm

ACTION

TRUCK & TRAILER
REPAIR

- Complete Diagnostic Services
- Tune-Up
- Break Service
- Transmission
- Electrical System
- Air Conditioning Service
- Drivetrain
- Oil and Lube
- Road Service
- APU
- Reefer (Thermo King, Carrier)

**WE MANUFACTURE
DEER GRILL GUARD**

- Heavy duty stainless steel
- Light weight, only 90 lb
- Free installation

**ONLY
\$ 1150**

Open from 8AM to 5PM

773-273-9449
301 W Gerri Ln. Addison, IL 60101

Chicago SERBIAN FILM FEST

KA SVETLOSTI BEZ MEĐA

6.7. i 8. DECEMBAR FESTIVAL OTVARA NAJVEĆA ZVEZDA BALKANA **MILOŠ BIKOVIĆ**

\$150 ČETVRTAK 5. DECEMBAR

7:30PM **RED CARPET GALA**

sa zvezdama festivala

Marchesa Restaurant

535 N Wells St, Chicago, IL 60654

Marchesa Black Tie Dress Code

\$35 PETAK 6. DECEMBAR

7:30PM **KA SVETLOSTI**

dokumentarni film

8:30PM **BALKANSKA MEĐA**

igrani film

\$35 SUBOTA 7. DECEMBAR

7:30PM **KRALJ PETAR I**

igrani film

10:00PM **DELIRIJUM TREMENS**

igrani film

\$35 NEDELJA 8. DECEMBAR

5:00PM **TESLIN NAROD**

dokumentarni film

6:45PM **AJVAR**

igrani film

8:45PM **TAKSI BLUZ**

igrani film

\$90 KOMPLET KARATA

Sva 3 DANA, svi filmovi

Za rezervaciju VIP sekcije
pozovite 773-744 0373

Chicago
Serbian
Film Fest

IAN
M FEST

TESLA
NATION

NATAŠA NINKOVIĆ
SERGEJ TRIFUNOVIĆ

AJVAR

КРАЉ ПЕТАР I

ФИЛМ ПЕТРА РИСТОВСКОГ

У БИОСКОПИМА ОД 11. НОВЕМБРА

TAKSI
Bluz

ZAPLOVIMO ZAJEDNO U SVET SEDME UMETNOSTI – SPOJENI FILMOM, VOĐENI LJUBAVLJU

AMC
THEATRES

AMC Dine-in Rosemont 18
9701 W Bryn Mawr, Rosemont, IL 60018

ZA VIŠE INFORMACIJA I KARTE:
WWW.SERBIANFILMFEST.COM

ORGANIZACIJA

SERBIAN MIRROR
ГЛЕДАЛО

OSTAVINSKE RASPRAVE
TRUST ADMINISTRACIJE
STARATELJSTVO
PUNOMOCJA
TESTAMENTI
TRUST

Nemojte da cekate previse

ZIVKOVICH
LAW OFFICES

serblaw.com

708-833-7755

NILES na 8130 N. Milwaukee Ave.

GLENWOOD na 8 W. Main St.

ILINOJS I INDIJANA ADVOKAT DANA ZIVKOVICH

ATLANTIC PACIFIC EXPRESS

PREVOZIMO ROBU IZ AMERIKE NA SVE DESTINACIJE U EVROPI

PREVOZIMO SVE

“OD PISMA DO KONTEJNERA”

www.AtlanticShippingUSA.com

OCEAN
TRANSPORT

LOCAL
TRANSPORT

**PREUZIMANJE I ISPORUKA
ROBE OD VRATA DO VRATA**

- AUTOMOBILE
- ČAMCE
- POKLON PAKETE
- HUMANITARNE POŠILJKE
- MOTORE
- MAŠINE
- KOMERCIJALNU ROBU
- KOMPLETNO ISELJENJE

**ZAVRŠAVAMO KOMPLETNU
CARINSKU PROCEDURU**

Tel: 773.225.6395 • 224.251.7070 • 416.251.4544 Fax: 224.251.8315

ATLANTIC
PACIFIC
EXPRESS

7799 N. Caldwell Ave., Niles, Illinois 60714

SPECIJALNA PONUDA

90¢
per pound

Minimum 80 pounds

POZOVITE

Tel: 773.225.6395

224.251.7070

416.251.4544

Fax: 224.251.8315

Dr Vesna Simić O.D.

*Doktor optometije sa više od 17 godina iskustva.
Generalni očni pregledi odraslih i dece.*

*Specijalizovana ordinacija za
vision rehabilitaciju dece i odraslih
sa poremećajem strabizma,
ambliopije, i binokularnih smetnji koji
moгу potencijalno da utiču na učenje.*

**Mogućnost zaustavljanja miopije
(kratkovidosti) kod dece, po najnovijim
metodama bez hirurških zahvata**

LOKACIJE

DEERFIELD, IL
360 S. Waukegan Rd. Suite A
Deerfield, IL 60015
Phone: **847.412.0311**

PARK RIDGE, IL
350 S. Northwest Highway
Park Ridge, IL 60068
Phone: **847.823.8283**

Ako imate samo državno osiguranje
Public Aid karticu,
isključivo pozovite na ovaj broj
773-592-9887

email: vsimic@nsvc.com
website: www.nsvc.com

IVANC
PRINTING & DESIGN

- SIGNS
- TRUCK DECALS
- TRAILER GRAPHICS
- VEHICLE GRAPHICS
- MAGNETS
- BANNERS
- AND MANY MORE...

773 988 2483

IPDPRINT@GMAIL.COM

WWW.TRUCKANDTRAILERSIGNS.COM

OBAVEZNO LOCIRAJTE IZLAZE

Od stalnog saradnika
VUKAŠIN PETROVIĆ

Deve ulice od kuće u kojoj živimo, nalazi se lokalni bioskop. Na repertoaru se nikad ne nalaze više od četiri filma, kokice su ustajale, a *pepsi* razvodnjen. Ipak, retko smo želeli da pogledamo neki film koji nema projekcije u lokalnom *Kentu*, te smo i sada otišli tamo. Nije nam se cimalo do Menhetna ili ostalih, boljih delova Bruklina. Pogledali smo *Džokera*, četvrtu inkarnaciju ovog lika iz stripova. U toku projekcije je neki lik iza mene konstanto mljackao žvačući kokice natopljene puterom, sa nogama podignutim na sedišta sa moje desne strane. I moj cimer i ja smo prevrnuli očima i pokušali da uživamo u filmu. Bio je dobar. Odličan, zapravo. Nije bio svaki-danji film o stripskom junaku, hiljadu puta sažvakana priča o pozitivcu sa idealima koji pobeđuje zlo na kraju. Naprotiv, bio je to film koji priča priču o čoveku koga je izneverio sistem, koji se polako otudjuje dok se, doslovno, ne zatvori u frižider kako bi pobjegao od svega.

Kada se film završio, ustali smo i čekali u redu da izadjemo iz sale. Pogledao sam iza sebe i video da je onaj mljackajući lik ostavio i kesicu od kokica i plastičnu čašu *pepsija* na podu. Puter je curio iz natopljene kese, praveći baricu ispod sedišta broj 24. Odmahnuo sam glavom i nastavio ka izlazu. Hodali smo u tišini avnijom Koni Ajlend. Uglavnom bismo prošetali i skrenuli desno, potom još jednom kako bismo izbili na Oušn Parkvej. To je bila prostrana ulica kojom su kola uvek išla.

Drvoredi sa obe strane, pešačko ostrvo koje se protezalo kilometrima. Moj cimer bi nedeljom išao na trčanje. To ostrvce mu je bila staza. Jednom sam čak probao i da mu se pridružim. Nije se dobro završilo.

— E — izustio je.

— E? — odgovorio sam.

Izvadio sam paklicu cigara iz unutrašnjeg džepa. Stavio sam jednu u usta i zapalio je. Nisu mi davali da pušim u kući, pa sam pušio isključivo napolju, uglavnom hodajući.

— Je l' se sećaš kad smo trčali ovuda? Kad si bacio peglu?

— Aha. Nije kao da mogu da zaboravim.

Hodali smo tim ostrvcetom u tišini, sporo. Kola su tutnjila pored nas, podižući mi kaput sa svakim vetrovitim proletanjem.

— I? Planiraš li da поделиš sa mnom utiske? — upitao je posle nekog vremena.

— Mislim da je film genijalan — odgovorio sam mu.

— Stvamo? Meni je onako.

— Nije ti se svideo?

— Pa ono, prosek.

Nije baš klasičan superherojski film.

— Meni se svideo

baš zbog toga. Nije priča o čoveku koga je ujeo radioaktivni pauk ili su ga pogodili neki gama zraci.

Ovo je stvaran lik, komičar koji zbog traume iz detinjstva ima defekt koji ga je sprečio da uspe u svojoj karijeri. Film o izmučenom liku kome društvo bez empatije nije pružilo pomoć, i koje ga je primetilo tek kad je počeo da vitla pištoljem.

— Lud lik skroz.

— Jeste ludak, ne kažem.

Samo mislim da ne bi, da je dobio pomoć na vreme, otišao tako daleko. Da bi trebalo da postoje adekvatne institucije u ovom

Njujorku koje bi ga spasile dok je još bilo vremena.

— Gotam, družo. Kakav Njujork.

— Ma daj. Režiser nije ni pokušao da prikrije da se radi o Njujorku iz osamdesetih. Pa one stepenice na kojima igra su postale turistička atrakcija gore u Bronksu.

— E, znam da nisi zadovoljan ovim gradom i da ćeš da nadješ način da ovo okreneš i da kažeš da je Njujork sranje. Brate, uvek možeš da odeš gajbi nakon faksa.

— Ma, gde znam gde ću na kraju faksa. Ni ti nemaš pojma.

— Nemam.

Nastavili smo da hodamo u tišini. Bili smo svega nekoliko blokova od kuće. Stao sam da zapalim još jednu pljugu. Moj

ljudi?

— Dovoljno da imaju potrebu da im kažu da lociraju izlaz. Da imaju neki *eyitstrategy* ili nešto.

— Uvek ti treba *eyitstrategy*. Nama treba jedan, kad je ovaj grad u pitanju.

— Smislićemo nešto.

Napravili smo nekoliko koraka ka kući kada smo obojica zastali. Ispred nas se nalazio leš veverice. Skoro netaknuta, ležala je u neprirodno zgrčenom položaju. Ispod nje se nalazio skoreli trag tamnocrveno boje koji je, poput putera ispod sedišta broj 24, vodio ka isušenoj barici. Napravio sam korak unazad. Zavrtilo mi se u glavi te sam se okrenuo da ne gledam.

— Vidi ovo. Fuj, brate —

preskočim.

— Očeš da mu čitaš opelo, šta? — upitao me je cimer.

— Daj, brate. Ajde da ga pomerimo.

— Da l' si lud? Ja to ne diram. Gadno mi je.

Nisam mu odgovorio, ali ništa nisam uradio. Samo sam nepomično stajao i posmatrao vevericu. Tada je, poput pahulje snega, pepeo sa moje cigare pao na leš. Nisam čak ni povukao dim. Držao sam ruku pored tela, goreću cigaru u ruci.

— E, brate, neću da stojim na ulici i držim opelo veverici — rekao mi je cimer. — Znam te, već imaš neku filozofsku teoriju, tražiš neki simbolizam ili nešto tvoje. Pokušavaš da napraviš paralelu kako veverica nije imala *exitstrategy* iz situacije koja ju je dovela do ovog stanja. Ali gadno ti je pa nećeš da je diraš. Jer je glodar. I meni je gadno. Ne znači da nemamo empatije. Ne znači da je Njujork loš. Znači da smo naišli na mrtvog glodara i to je to. Je l' možemo sad da produžimo gajbi?

Bio je u pravu. Znao sam da je u pravu. Neću uraditi ništa. Bilo mi je krivo. Ali bilo mi je nedovoljno krivo. Prešao sam preko malog zgrčenog tela bez reči

i pridružio se cimeru. Krenuli smo gajbi. Kada smo stigli do naše ulice, rekao sam mu da je u pravu.

— Vezano za?

— Za moje filozofiranje. I da, veverica nije imala *exitstrategy*. Štagod da ju je zadesilo.

— Aha — pragmatično je odgovorio ne želeći da zabavlja moje teorije.

Nisam mu rekao, ali sam pomislio. Veverica nije imala *exitstrategy*. A nemamo ga ni mi.

cimer

je nastavio pravo sa rukama u džepovima. Izvadio je telefon i izguglao nešto. Izduvao sam prvi dim kada se okrenuo ka meni.

—U bre. Je l' znaš da je američka vlada naložila veteranima da, ako idu da gledaju *Džokera*, lociraju izlaze pri ulasku u bioskop? — upitao me je.

— Ima smisla. Poslednji put kada je izašao film sa Džokerom, neki inspirisani ludak je upao u bioskop i izrešetao... koliko

rekao je moj cimer. — Ajmo.

Preskočio je vevericu i krenuo ka kući. Stao je i okrenuo se kada je video da ne idem za njim. Nisam mogao da krenem. Stajao sam i gledao ono malo zgrčeno telo. Gledao sam ga i razmišljao koliko je već tu. Hteo sam da ga pomerim. Nisam želeo da ga ostavim nasred pešačkog ostrva kojim hodaju ljudi i kojim proleću bicikli, a opet nisam mogao tek tako da ga

Venetian
MONUMENT COMPANY
since 1912

527 N. Western Ave.
Chicago, IL 60612

sales@venetianmonument.com

Jela Potulich
Consultant Designer/Sales

Phone: 312-829-9622
Fax: 312-829-9663

Action truck & trailer repair

traži mehaničara sa iskustvom za rad u servisu za kamione. Svi zainteresovani mogu se javiti na broj

773-273-9449.
www.actiontruck.us

Posle Užica i Beograda, u Čikagu održana promocija knjige „MilaMar“, Mile Filipović, novinarka i književnice

ŽIVOT I KNJIGA SATKANI OD EMOCIJA

Novi roman Mile Filipović „MilaMar“, snažnog autobiografskog pečata, simbolično je predstavljen u mestima životnog puta Mile i Marka, odakle su potekli, gde su se njihove sudbine zauvek spojile i na kraju bolno rastale.

Posle Užica i Beograda, knjiga je predstavljena čitaocima u Čikagu, u prepunom prostoru Ice House Gallery, u Evanstonu. O knjizi su govorili Milka Kovačević, novinarka, Vesna Zafirofski, savetnik u Konzulatu republike Srbije u Čikagu, dr Vojin Drenovac, slikarka Maurlen Sharkey, autorka korica, pročitana je i tekst prof. dr Jelene Banković. Na početku izuzetno prijatnog susreta sa brojnom publikom, čitaocima se obratila autorka, Mila Filipović. Delove iz knjige čitali su Anita Kostić Nikitović i Igor Obradović.

O knjizi prepunoj emocija od početka do kraja, govorili su nadahnuto na ovoj promociji, kao i pre toga, učesnici tribina u Užicu i Beogradu.

U osvrtnu na suštinu romana, prof. dr Jelena Banković kaže: „Dnevnik o ljubavi i potresna priča zbog gubitka voljene osobe. Odlično napisan roman, koji pleni iskrenošću i mudrošću i koji se čita u dahu. Autorka je uspešno ličnu ispovest napisala kao roman sa univerzalnom porukom.“

Milka Kovačević,
novinarka:

“Počecu Makar Čudrinom rečenicom Maksima Gorkog: “što će biti biće, i nema tog konja na kome čovjek od svoje sudbine može uteći.”

Ova knjiga je morala biti napisana i ljubav, njen motiv, morala se desiti, i sve je to moralo biti.

Znala sam da će ‘MilaMar’ biti ovako između nas, da ćemo vam govoriti o tome kako ovaj zapis duše nosi u sebi brutalnu iskrenost koja razoružava, koja ostavlja bez daha.

I kako Mila kaže, iza svakog bola počinje ogromna tišina, okean mira. Ono za čime tragamo naposljetku nalazimo u sebi samima.

Od svih, najteže zarastaju emocionalne rane. Ovom knjigom, znam Miline su zacijelile...”

Dr Vojin Drenovac: “Knjiga se čita u jednom dahu, a detalji i opisi samo potvrđuju piščevu zrelost da se upusti u jedan ovako složen projekat, dajući mu pored autobiografskog i jedan psihološki pristup u kome svaka napisana stranica može da posluži za duboku psihološku analizu. Iz tog razloga bi i sam naslov knjige mogao biti — Ispovest, ili Moj život na dlanu. U životno važnim trenucima, u slučaju života i smrti, sledi realne, trezvene i odlučne savete, koje nije lako uvek prepoznati, jer sudbinsko opredeljenje nije samo pitanje pojedinca već i okruženja. Donošenje samostalnih odluka je već stvar mentalne zrelosti i psihološkog stanja.“

Vesna Zafirofski:

“MilaMar” govori o postojanju sebe u drugom, o istrajnosti uprkos brutalnoj relanosti, o fantaziji koja ohrabruje bar kroz svoju iluzornost. “MilaMar” je jedna katarza kroz koju pisac može da preživi surovost života koja ne može da uništi večnu ljubav, uprkos boli. “MilaMar” je filigran roman, pisan iz dubine duše, bogatstvom jezika retko zabeleženim u novijim vremenima, na prvi pogled kao ogrlica koja posle pažljivijeg pogleda kao filigran otkriva neopisive dubine, finese i jedinstvene detalje uz nežni miris vanile i tiho zveckanje porcelana.

“MilaMar” je roman koji se pamti.“

Posebna vrednost romana “MilaMar” je što ništa nije izmaštano, izmišljeno, sve se desilo u stvarnosti. U samom postupku pripovedanja dolazi do izražaja posebno umeće autora i najteži izazov da savremeni život, lepe i teške trenutke pretoči u umetničko delo. Prema mišljenju učesnika tribina i u Užicu, Beogradu i Čikagu Mila Filipović je pokazala spisateljsku zrelost i izbegla zamke koje su stajale pred njom. Uspela je da od lične priče podigne kazivanje i poruke na opšte ljudski i univerzalni nivo.

Dragica Spasojević

**Book your next
Holiday or Private Event
Party at
Pinched on the River**

Uz odličnu mediteransku hranu i najbolji ćevapi u gradu!

443 E. Illinois Street
Chicago, Illinois 60611
p: 312-526-3883
www.pinchedmedgrill.com

Follow us @pinchedontheriver

**Ask about Catering Options
Happy hour - Monday- Friday 3-6 PM**